

– En tiedä minkälaiseen välämään pääni löin, mutta kai tästä selviää hengissä. Ovathan edellisetkin puheenjohtajat selvinneet, sanoo Elias Koivusaari (vas). Entisiä puheenjohtajia Eeva-Liisa Repoa, Olavi Lehtoa ja Pauli Moisalaa naurattaa.

Oulun paavolalaiset uskovat:

"Jokaisessa meissä asuu pieni pakana"

– Te Paavolan pakanat, Luohuan luppakorvat. Te myöhään kirkkoon tulette, aikaisin pois lähdette!

– Minne teillä on kiire: tuonne Pietilän isolle kivellet. Mitä sinne? Korttia pelaamaan, mikä nakkia, mikä mitäkin panee!

Siinä se viimein on: selitys sille, miksi Oulussa toimii kotiseutuseura Paavolan Pakanat!

Noilla sanoilla pappi Jakob Mannerström tervehti paavolalaista kirkkokansaa 1700-luvulla. Saivat paavolalaiset pakanat tuolloin osakseen muitakin syytöksiä viinapullon kallistelusta, haureuden harjoittamisesta ja tanssimisesta.

Nykyiset paavolalaiset – tai ruukkilaiset – eivät tunnusta Mannerströmin mainitsemista paheista kuin ehkä tanssin. Iltapäivätanssien järjestäminen kun kuuluu olennaisena osana kotiseutuseuran toimintaan.

– Ja voihan olla, että paavolalaiset ovat niin työteliästä väkeä etteivät aina vielääkään ehdi kirkkoon, miettii uunituorena puheenjohtajana vuoden vaihteessa aloittanut Elias Koivusaari. Syntyperäisiä paavolalaisia, kuten kolme edellistäkin puheenjohtajaa.

Pappi säikähti

Seuraa oli perustamassa 27 vuotta sitten sen ensimmäinen puheenjohtaja Pauli Moisala. Kimmoke kotiseutuyhdistyksestä syntyi onnikkapysäkillä, jossa Moisala tapasi Helmi Pohjolan.

– Hän kehotti minua kutsumaan kokoon kaikki Oulussa asuvat paavolalaiset lehti-ilmoituksella. Jo ensimmäisellä kerralla saatiin kokoon toista sataa ihmistä, ja siitä yhdistys lähti toimimaan, Moisala kertoo.

Kotiseuran nimen keksi Martta Saarela.

– Pistin minä vähän vastaan, kun tällaista nimeä kotiseuralle ehdotettiin, naurahtaa yhdistyksen puheenjohtajana ja pitkäai-

kaisena sihteerinä toiminut ja yhä toimiva Eeva-Liisa Repo.

– Mutta nyt nimeen on jo totunut, eikä kukaan sitä enää vaihtaisi!

Repo kertoo hersyvän jutun pakanoiden syysretkestä Saariselälle. Matkalaiset menivät iltakirkkoon, ja tapasivat paikallisen papin. Joku joukosta ilmoitti papille, että seurue on Paavolan pakanoita.

– Pappi säikähti kunnolla ja lähti kiireesti hakemaan ehtoolisleipiä sakastista. No, myöhemmin selvitimme tälle Oulujoella syntyneelle papille nimen historian, ja se oli hänelle suuri helpotus!

Huonoja kehumiaan

Kun entisiä ja nykyistä puheenjohtajaa pyytää kertomaan, millaisia paavolalaiset ovat, syntyy hiljaisuus.

– Siinä näet. Me olemme huonoja kehumiaan itseämme, vaikka pitäjä onkin hyvä, huomauttaa Koivusaari.

– Paljon Paavolasta on ainakin lähtenyt suurmiehiä ja -naisia:

Moisalan Pauli, Anttilan Pauli, Isokosken Soili, ja tämä Nokian Ojanperä, Eeva-Liisa Repo listaa kiireisimmät.

Kokousten, tanssien, tapahtumien ja retkien järjestämisen lisäksi pakanat harjoittavat myös hyväntekeväisyyttä. Varoja on kerätty kehitysvammaisille, tsunamin uhreille ja Ruukin edenneen kunnanjohtajan perheelle.

Seuraan kuuluviksi on rekisteröity runsaat sata jäsentä, joista suunnilleen puolet ovat aktiivijäseniä.

– Se tietenkin hieman harmittaa, että nuoria ei kotiseutuseurassa ole kovin paljon mukana. He olisivat tänne tervetulleita, Eeva-Liisa Repo toivottaa.

Vaikka koko puheenjohtajanelikko tuntee toisensa jo nuoruuden tanssilavoilta Paavolasta, mitään jäsenkriteereitä uusille tulijoille ei ole. Ei tarvitse olla syntyjään edes Paavolasta päin.

– Jokaisessa meissä asuu pieni pakana, tiivistää asian Elias Koivusaari.

Teksti: Heli Rintala

Kuva: Juhani Kemi